

بررسی مدیریت دانش در آموزش عالی

بهناز مهاجران^۱، فرهاد کریمیان زاده^۲، لیلی شریفی^۳

۱. نویسنده مسئول. دانشیار مدیریت آموزشی، دانشگاه ارومیه (نویسنده مسئول)

۲. دانشجوی دکتری تخصصی مدیریت در آموزش عالی، دانشگاه ارومیه

۳. دانشجوی دکتری تخصصی مدیریت آموزشی، دانشگاه ارومیه

چکیده

در عصر اطلاعات و دانش محور، مدیریت دانش یکی از ویژگی های بارز برای سازمان ها محسوب می شود. مدیریت این منبع کمیاب باعث افزایش عملکرد کسب و کار و موفقیت سازمان در زمان فعلی و آینده می شود. مدیریت این منبع ناملموس بقاء سازمانی را در محیط در حال تغییر بدنبال دارد. مقاله حاضر با استفاده از روش کتابخانه ای و بررسی منابع مدون و نظرات صاحب نظران در حوزه مدیریت دانش، و با هدف بررسی مدیریت دانش در آموزش عالی به رشته تحریر در آمده است. یافته ها حاکی از آن است که در عرصه آموزش عالی، مدیریت دانش به عنوان شیوه ای شناخته شده است که نوآوری و ابتکار سازمانی را افزایش میدهد. مهم ترین نقشی که می توان به مدیریت دانش در آموزش عالی نسبت داد این است که آموزش عالی مدیریت دانش را به عنوان یک مدیریت تحول و عامل موفقیت در محیط متغیر در نظر می گیرد. تبادل دانش بطور مستمر در محیط داخلی و خارجی در آموزش عالی، باعث افزایش دانش کارکنان، استفاده بهینه از تکنولوژی و تغییر رویکرد فرهنگ سازمانی به سمت سازمان های یادگیرنده می شود و نهایتاً منجر به اثربخشی و کارآیی می گردد.

واژه های کلیدی: دانش، مدیریت دانش، پیامد مدیریت دانش